námsgrein heyrir nú eigi framar til burtfararprófs, eptir 19. gr. reglugjörðarinnar, sbr. 13. gr., heldur er lokið við hana í 4. bekk, og prófið í henni eigi látið hafa nein áhrif á aðaleinkunnina við burtfararprófið. **72** 20. maí.

— *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um* sölu á fasteign ómyndugs pilts. — Í brjefi, frá 15. þ. m., skýrið þjer mjer frá, herra amtmaður, að Jón nokkur Sigurðsson frá Ytra-Leiti á Skógarströnd, er fluttist til Ameríku sumarið 1876, hafi farið þess á leit, að yfirfjárráðastjórnin leyfi, að selja megi jarðarpart, er fóstursonur hans, 11 ára gamall piltur, er eigandi að, með því að unglingur þessi hafi lýst yfir því, að hann muni aldrei hugsa til að fara heim til Íslands aptur; og látið þjer í ljósi, að takmarkanir þær, er 7. gr. tilsk. 18. febr. 1847 setur um sölu á fasteignum ómyndugra, nái ekki til þeirra, sem eiga hjer fasteignir, en eiga heima utan ríkis, en að þar á móti kunni að vera ástœða til að leita atkvæðis hlutaðeigandi yfirvalda í Ameríku um sölu þessa. **73** 21. maí.

Um þetta mál vil jeg tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum, að þótt unglingur, er flytur sig af landi burt, komist við það undan yfirfjárráðastjórn hjer á landi, að því er snertir lausafje hans, það er hann flytur með sjer, verða fjármunir þeir, er hann skilur hjer eptir, fastir og lausir, að vera undir eptirliti yfirfjárráðastjórnar hjer á landi eins eptir sem áður, og skiptir það engu í því efni, hvort hlutaðeigandi fer í annað ríki eða eigi. Yfirfjárráðastjórnin hjer á landi er einungis háð þeim lögum, er hjer gilda, og lög þau, er kynnu að vera í Ameríku um sölu fasteigna, er ómyndugir eiga, geta enga verkun haft hjer á landi. Verður því beiðni sú, er hjer rœðir um, eigi tekin til greina.

— *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um* hreppshelgi þurfamanns. — Með brjefi 13. þ. m. tjáðuð þjer mjer, herra amtmaður, álit yðar um áfrýjun bœjarstjórnarinnar í Ísafjarðarkaupstað á úrskurði yðar frá 9. nóv. f. á., er dœmir Jens nokkrum Kolbeinssyni framfœrslurjett í nefndum kaupstað. **74** 21. maí.

Nefndur þurfamaður er fœddur í Ögurhreppi, og er 46 ára gamall. Árið 1858 fluttist hann til Ísafjarðar-verzlunarstaðar, er þá var einn hluti Eyrarhrepps, og dvaldi þar síðan í 16 ár, eða til 1874. Bœjarstjórnin á Ísafirði styður nú áfrýjan sína við það, að Ísafjarðarkaupstaður hafi eigi orðið sveitarfjelag út af fyrir sig fyrr en árið 1866. Það liggi því í augum uppi, að þangað til hafi Jens dvalið í Eyrarhreppi; en «með því þá að vera kyrr á Ísafirði, hafi hann flutzt úr Eyrarhreppi», og hafi hann því í hvorugri sveitinni dvalið svo lengi, að hann hafi getað áunnið sjer sveit þar samkvæmt 1. grein opins brjefs 6. júlí 1848.

Jeg verð nú að vera bœjarstjórninni samdóma um það, að úr því að Ísafjarðarkaupstaður ekki var sjerstakt sveitarfjelag fyr en 1866, verða þau 8 ár, er Jens þá var búinn að dvelja þar, ekki talin dvöl í fátœkrafjelagi kaupstaðarins. En hins vegar verður að gæta þess, að skipting Eyrarhrepps í 2 sveitarfjelög 1866 gat ekki meinað þurfamanninum að ávinna sjer framfœrslurjett þar, sem hann hafði sezt að, með því að dvelja þar 2 ár til. Nú hjelt hann áfram dvöl sinni langt fram yfir þennan tíma, og liggur því í augum uppi, að hann hefir nú áunnið sjer framfœrslurjett í Eyrarsveit, eins og hún var þegar hann fluttist í hana, þannig, að framfœrsla hans og hyskis hans á að lenda á Ísafjarðarkaupstað og hinni núverandi Eyrarsveit í sameiningu, samkvæmt grundvallarreglunum í 1. grein reglugjörðar 26. jan. 1866.

74 21. maí. Þetta er tjáð yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum.

75 21. maí. — *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir norður- og austurumdœminu um* skipting Þingeyjarsýslu í tvö sýslufjelög.[1] — Með því að lög um að skipta Þingeyjarsýslu og Skaptafellssýslu hvorri um sig í tvö sýslufjelög, mæla svo fyrir, að landshöfðingi gjöri ráðstafanir til þess, að koma lögum þessum í verk svo fljótt sem verða má, skulu hjer með settar þessar ákvarðanir þar að lútandi:

1. Frá 1. d. janúarm. 1879 skal Þingeyjarsýsla vera 2 sýslufjelög, er Reykjaheiði skilji. Í hvorri sýslunefnd um sig skal, auk sýslumanns sem oddvita, vera 1 maður úr hverjum hreppi í sýslunni (í norðurhlutanum 5, í suðurhlutanum 7), kosinn samkvæmt fyrirmælum tilskipunar um sveitastjórn 4. maí 1872. Það er falið sýslunefnd þeirri, sem nú er, eða eptir atvikum amtsráðinu (sbr. 31. gr. sveitastjórnartilskipunar.) að gjöra út um það, hvort ný sýslunefndarkosning skuli fram fara í hreppum þeim, er hinir núverandi sýslunefndarmenn hafa verið kosnir úr, eða hvort sýslunefndarmenn þeir, sem nú eru, geti starfað í nefndunum fyrir nýju sýslufjelögin án nýrrar kosningar.

2. Frá sama degi skal hvort sýslufjelag um sig hafa sína fjármuni og sín málefni út af fyrir sig. Því, sem hið núverandi sýslufjelag á til, að með töldu sýslugjaldinu um árið 1878, svo og skuldbindingum þeim, er hvíla á sýslunni, skal þess vegna skipt milli hinna 2 nýju sýslufjelaga fyrir lok þessa reikningsárs. Skipti þessi skulu gjörð af sýslunefndinni, sem nú er, með samþykki amtsráðs (sbr. sveitarstj.tilsk. §§ 43 & 52).

3. Sýslunefndin, sem nú er, skal hlutast til um, að samin verði í tæka tíð handa hinum nýju sýslunefndarumdœmum áætlun sú um tekjur og gjöld sýslufjelagsins á árinu 1879, sem fyrir skipuð er í 40. gr. sveitarstj.tilsk.

Um leið og jeg tjái yður þetta, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir sýslunefndinni í Þingeyjarsýslu og annara ráðstafana, mælist jeg til, að þjer sendið mjer ítarlega skýrslu um sýslu-skiptinguna, þegar hún er um garð gengin.

76 23. maí. — *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir suður- og vesturumdœminu um* kostnað út af embættisferð hjeraðslæknis. — Í brjefi frá 15. f. m. hafið þjer, herra amtmaður, leitað úrskurðar míns um það, hvort greiða beri úr jafnaðarsjóði suðuramtsins kostnað, að upphæð 60 kr., við ferð hjeraðslæknisins í Borgarfjarðarsýslu út á Akranesskaga í síðastliðnum janúarmánuði, til þess eptir skipun landlæknis, að grennslast eptir almennu heilbrigðisástandi fólks í Akraneshreppi. Látið þjer í ljósi það álit, að sögur þær, er í vetur bárust um ískyggilegt ástand í nefndum hreppi vegna megns bjargarskorts, hafi verið mjög ýktar, og að landlæknirinn hafi ekki, áður en hann gjörði nefnda fyrirskipun, grennslazt nœgilega eptir, hvort áminnstar sögur hafi verið á nœgum rökum byggðar. Þar að auki eruð þjer í vafa um, hvort kostnaðinn við þessa ráðstöfun, þó hún yrði álitin þess eðlis, að hann mætti borgast úr almennum sjóði, ætti ekki öllu fremur að greiðast úr hlutaðeigandi sýslusjóði, heldur en úr jafnaðarsjóði suðuramtsins.

1) Sama dag var amtmanninum yfir suður- og vesturumdœminu ritað á sömu leið um skiptingu Skaptafellssýslu í tvö sýslufjelög.